

32167, II, L.e, f. 1

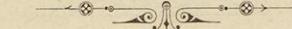
fol brošur

PESEN STAREGA TRIGLAVA

V 27. DAN DECEMBRA 1282. LETA

A PONOVLJENA V 27. DAN DECEMBRA 1882. LETA.

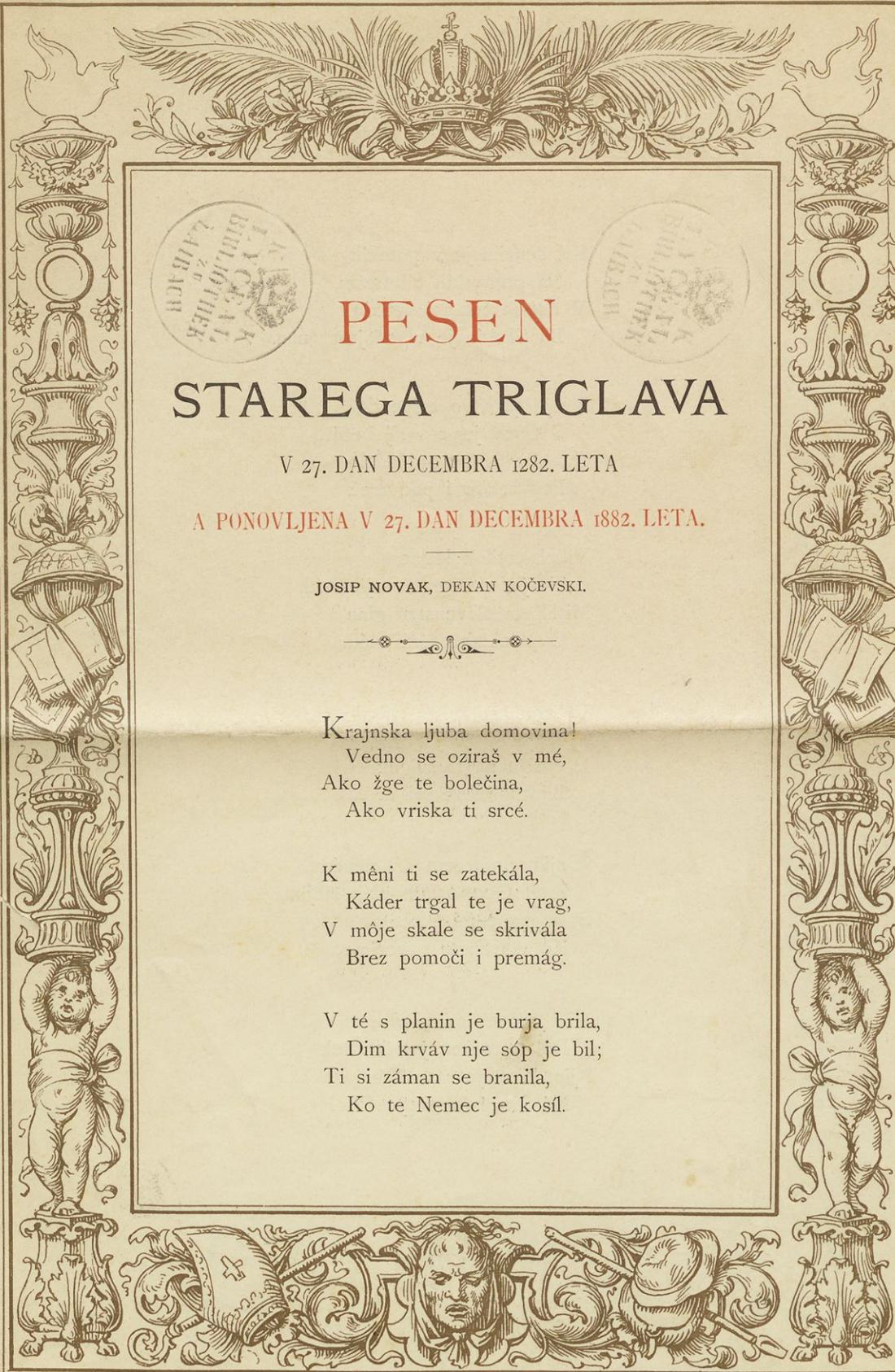
JOSIP NOVAK, DEKAN KOČEVSKI.

Krajska ljuba domovina!
Vedno se oziraš v mé,
Ako žge te bolečina,
Ako vriska ti srce.

K meni ti se zatekála,
Káder trgal te je vrag,
V môje skale se skrivála
Brez pomoči i premág.

V té s planin je burja brila,
Dim krváv nje són je bil;
Ti si záman se branila,
Ko te Nemec je kosil.

Kri šuméla je v potokih
Na posavskih tál raván,
V dolgih četah i širokih
Bil Slovén je v sužnjest gnan.

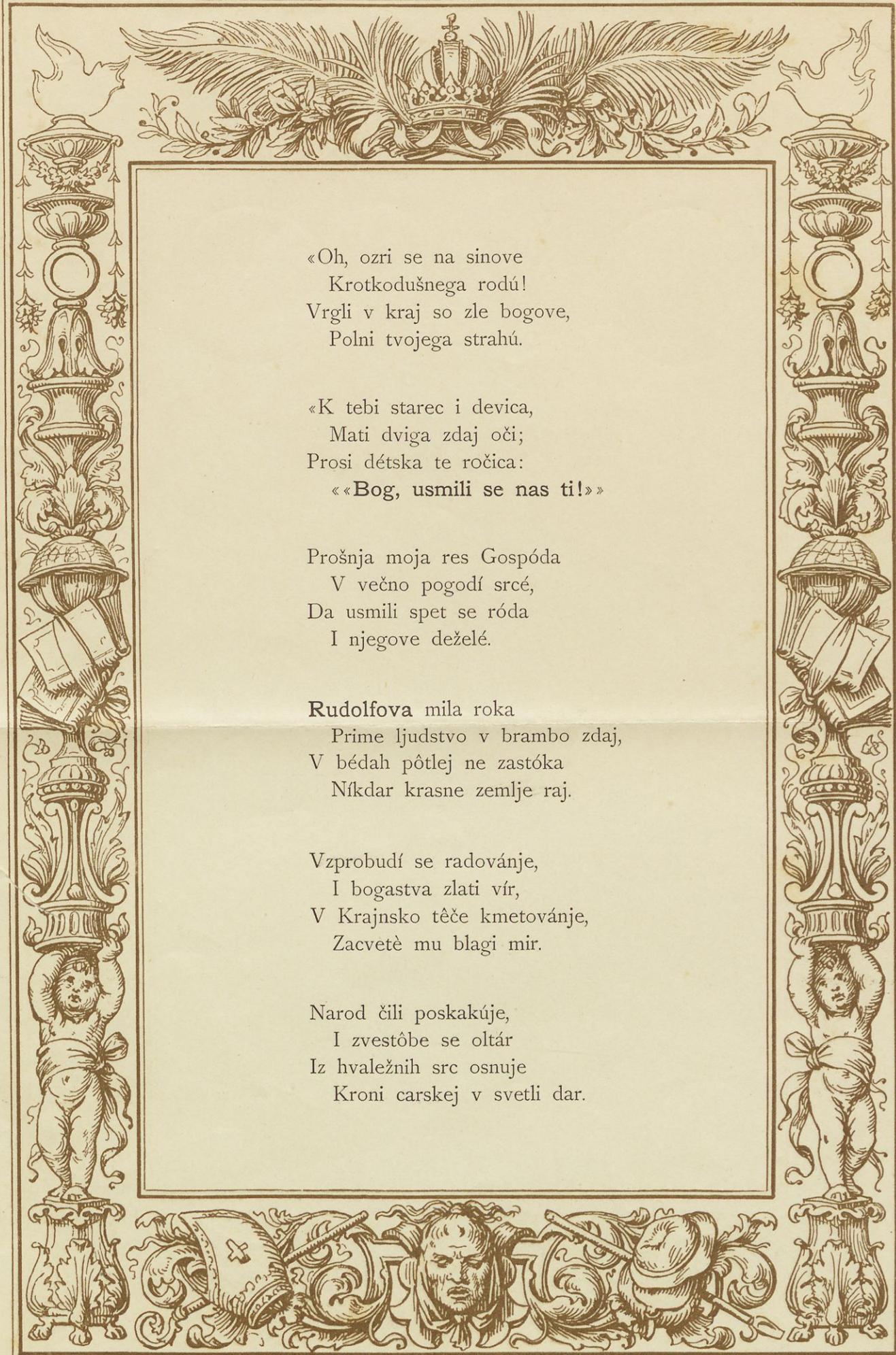
Tvoje ljudstvo trepetálo
S trgov je, z vasij bežeč,
Da bi glav ne pokladálo
Pod sekiro i pod meč.

Videl, čutil bolečine
Tvojih ran sem, tvojih béd,
Mislij, da slovenstvu gine
O planinah zadnji sléd.

Velikan sem više dvignil
Troječeli svoj obráz,
Iz osrčja naglo švignil
Blisk molitve mi ta čas.

Ž njim proderem drz nebesa,
Pred Gospodom pláh stojim,
Solza kane mi z očesa,
Ko v trepetu govorim:

«*Ti porodil vse jezike,*
Dal na séver, jug i vztok
Njim si meje raznoliske:
Né Slovén li tvoj otrok?

«Oh, ozri se na sinove
Krotkodušnega rodú!
Vrgli v kraj so zle bogove,
Polni tvojega strahú.

«K tebi starec i devica,
Mati dviga zdaj oči;
Prosi détska te ročica:
«**Bog, usmili se nas ti!**»

Prošnja moja res Gospóda
V večno pogodí srce,
Da usmili spet se róda
I njegove deželé.

Rudolfova mila roka
Prime ljudstvo v brambo zdaj,
V bédah pôtlej ne zastóka
Níkdar krasne zemlje raj.

Vzprobudí se radovánje,
I bogastva zlati vír,
V Krajnsko têče kmetovánje,
Zacvetè mu blagi mir.

Narod čili poskakuje,
I zvestôbe se oltár
Iz hvaležnih src osnuje
Kroni carskej v svetli dar.

Šest sto lét je krepko stalo
To svetíšče kakor zíd,
Vragom z grôzo je sijálo,
A Slovénom bilo v ščit.

Habsburžánov rodovina,
Ti nam slava, ti nam čast!
Srca, kri in imovína,
Vse je dano ti v oblást.

Dokler Sava še bobněla
Iz Triglavskih bode stén,
Tebi Krajna vsa živéla,
Žível bode Ti Slovén!

Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.